

НТУУ "КПІ" знов у ТОП-1000 рейтингу QS World University

Оприлюднено результати міжнародного рейтингу вищих навчальних закладів QS World University Rankings® 2014/15, який визначає результати діяльності університетів світу за основними академічними показниками. Рейтинг World University Rankings виходить одинадцятий рік поспіль та має світове визнання як інструмент оцінювання якості університетської освіти.

При укладанні рейтингу розробники використовують декілька основних критеріїв діяльності вишу: репутація в академічному середовищі, цитованість наукових публікацій представників університету, співвідношення кількості викладачів і студентів, ставлення роботодавців до випускників, а також відносна чисельність іноземних викладачів та студентів. До рейтинг-листа QS World University включено більше 800 університетів

світу. Цього року до рейтингу включено 6 українських вищих навчальних закладів.

Зокрема, за результатами рейтингу World University Rankings-2014 першим у його списку українських університетів став Київський національний університет ім. Шевченка, який отримав місце в категорії 421-430 (минулого року: 441-500), розташувалась у компанії з німецьким Leibniz Universität Hannover та північноамериканським Tulane University.

Ще одним українським університетом, що включено до Top-500 престижного світового рейтингу, вперше у своїй історії став Харківський національний університет ім. Каразіна, отримавши позицію від 481 до 490. Компанію українському вишу склали аме-

риканські University of South Florida, University of Vermont та Білоруський державний університет.

Національний технічний університет України "Київський політехнічний інститут" також поліпшив власні позиції в QS World University Rankings: його діяльність оцінена категорією 551-600 (торік – 601-650).

Уперше рейтингом враховані показники діяльності Сумського державного університету, який розташувался в категорії 651-700.

Також до QS World University Rankings-2014/15 увійшли Донецький національний університет та НТУ "Харківський політехнічний інститут", який уперше включено до світового рейтингу. Ці навчальні заклади розташувалися в категорії 701+.

Перше ж місце у світовому рейтинг-листі, як і минулого року, отримав американський Massachusetts Institute of Technology. Друге місце в глобальній десятці посів британський University of Cambridge, третє – Imperial College London.

За трійкою лідерів розташувалися Harvard University, University of Oxford, University College London, Stanford University, California Institute of Technology, Princeton University та Yale University.

Загалом, світовими лідерами за показниками університетської освіти традиційно залишаються американська та британська освітні системи, що мають 28 та 19 своїх представників у топ-100 світового рейтингу.

За матеріалами osvita.ua

МОЛОДІ, АМБІТНІ ТА ПЕРСПЕКТИВНІ: підсумки прийому студентів до університету в 2014 р.

Щороку когорта політехніків поповнюється кількома тисячами молодих амбітних людей, які планують пов'язати своє майбутнє з технікою та інженерією. Ми пишаємося, що вони обирають саме Київську політехніку, та несемо відповідальність за якість освіти, яку вони отримують.

План прийому студентів до КПІ за держзамовленням за останні три роки приблизно однаковий (2012 р. – 4352 особи; 2013 р. – 4271 особа; цього року – 4311 осіб). При цьому кількість спеціальностей лишається на рівні 123. Середній конкурс за заявами (держзамовлення) неухильно зростає: у 2012 р. – 6,44; 2013 р. – 7,4; 2014 р. – 7,7.

Цього року на перший курс зараховано 5096 студентів (у 2012 р. – 4962, у 2013 р. – 5224). З них на держбюджет – 4311 (84,6%). Хто ж вони, нинішні першокурсники? Юнаків – 72,4% (приблизно стільки ж, як і в попередні роки), випускників СДП – 33,2% (більше, ніж раніше, що є результатом нашої послідовної профорієнтаційної роботи зі школярами), медалістів – 22,2% (у 2012 р. – 21,5%; у 2013 р. – 19,8%). Трохи зменшилася кількість випускників шкіл – 94,2% (проти 98,3% торік) та зросла кількість випускників технікумів і ПТУ – 5,8% (проти 1,7% торік і 2,7% у 2012 р.).

Закінчення на 2-й стор. ➔

Кошти для українських вояків

13 вересня біля 18-го корпусу університету пройшов благодійний ярмарок. Його організатори поставили за мету зібрати кошти для наших бійців, які сьогодні борються за незалежність нашої країни в її східних регіонах.

У мирному суботньому Києві учасники ярмарку, молодь і діти, створили атмосферу справжнього свята. Студентки мехмашу Наталка Сенченко і Зіна Кіріна люб'язно пригощали саморобним зефіром. Студентський профком пропонував придбати КПІшні книги, блокноти, календарі, щоденники і навіть Наукові вісники університету.

Студентка ФСП Ганна Куровська розклала авторську біжутерію, а Стор Гангало та Вадим Горбатенко з ТЕФу підготували креативні магнітики з логотипами КПІ. Аби привернути загальну увагу, хлопці притаскали на площу старий холодильник "Днепр" – під магніти. Як сказали самі умільці, "...дуже хотіли знайти старий "Днепр", але з цим виникли проблеми". Фраза прозвучала більш ніж символічно... На холодильник вивабив до себе величезний плюшевий ведмедик, що його позичили дівчата з гуртожитку. А біля намету студентського профкому награв на саморобній гітарі студент ФАКСу Максим Шеремет. За зізнанням хлопця, він уже добре знається на саморобних інструментах, бо

ж і ця гітара зроблена із...звичайної лопати. По неї Максим їздив спеціально до діда в Кагарлик, потім пристосував до неї начиння для електрогітари, натягнув струни – і це диво готове! Підходь – грай будь хто, тільки ж не забувай кинути у скриньку купон за 5 грн. Цікаво, що наступну гітару майстер-самородок планує робити з граблів. Як тут не побажати, аби на них грали, а не наступали раз за разом!

Дуже професійною виглядала імпровізована ятка з футболками і куклями, на яких красувалися державні символи та логотипи різних факультетів. Вони були просто народзхвэг. Тож недарма Юрій Бажан, аспірант КПІ і керівник масмедіацентру, за його зізнанням, не спав усю ніч, готуючи артефакти. Безсонною видалася ніч і для майстринь кулінарної справи Наталки Столїтньої та Марії Мурзак (ІХФ). Дівчата з вечора до ранку пекли млинці, більші і тістечка!

Справжньою окрасою ярмарку стала виставка-продаж виробів, підготовлених гуртками дитячої кімнати "АБВГД-йка"! Маленькі вихованці бурхливо раділи, коли саме з їхніх рук вироби переходили до покупців. Соціальний робітник і вихователька Інна Колесник розповіла, як самовіддано малі і дорослі у 22-му гуртожитку, де розташовано дитячу кімнату, готували

колекцію на продаж: паперові квіти, заколки, броші, намиста і браслети, які так полюбують усі модні дівчата!

Додамo, що увесь час на площі працювали люди з професійними телекамерами, і студентка ФСП Яніна Воловик дубль за дублем випробувала себе в ролі професійної ведучої масових заходів. Аромати смачних найдків, яскраві малюнки й іграшки, сувеніри, музичні треки від студентів – усі ці "пазли" зрештою склали яскраву мозаїку дуже актуальної справи.

Отже, ярмарок пройшов успішно – на ньому зібрано понад 11 тис. грн. Ці гроші, як повідомив один з ініціаторів заходу – проректор з навчально-виховної роботи П.О. Киричок, – будуть направлені на задоволення потреб наших військових. Утім, це лише початок, отож такі заходи проводитимуться і надалі.

Марина Препотенська, доцент ФСП, креативний директор масмедіацентру КПІ

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

1 Підсумки прийому студентів до НТУУ "КПІ" в 2014 р.

1 Благодійний ярмарок

2 Викладач-дослідник з ІХФ Ігор Пулінець

Стартап Школа Sikorsky Challenge

Виробнича практика у Німеччині

3 До 120-річчя з дня народження Олександра Довженка

4 Діти працівників КПІ у літньому таборі Варшавської політехніки

Старт із Стартап Школою

Сьогодні інноваційна діяльність українських підприємств відзначається дуже низькими показниками. Особливо це стосується малого інноваційного бізнесу, хоча, водночас, він відіграє важливу роль основного середовища для української економіки згалом та для великого бізнесу зокрема.

Попри те, що навколо тільки й розмов про високий інноваційний потенціал країни і необхідність побудови нової економіки, що ґрунтується на знаннях, розвиток малих інноваційних компаній стикається із серйозними проблемами. Серед них – недосконалість законодавчої

великої кількості науковців та інженерів, націлених на створення інноваційних стартап-компаній та підприємств.

Річ у тім, що бізнес-освіта в Україні тільки починає розвиватись і часто є не-ефективною – суто теоретичною та/або такою, що копіює іноземні програми навчання, непридатні для вітчизняних умов. Причина цього криється в недостатній кількості, а іноді й відсутності серед викладачів університетів/бізнес-шкіл тренерів-практиків високотехнологічного бізнесу.

Ще однією проблемою є відтік мізків. Особливо непокоїть націленість на емі-

печуться співпраця з бізнес-інкубатором і Науковим парком "Київська політехніка" та ефективна взаємодія з іноземними фахівцями з практичним досвідом створення і розвитку високотехнологічних стартап-компаній.

Програма навчання в Стартап Школі Sikorsky Challenge складається з триступеневої підготовки майбутніх стартаперів:

1-й ступінь "Вступ до інноваційного підприємництва" (2 місяці);

2-й ступінь "Практика запуску стартапу" (3 місяці);

3-й ступінь "Робота над прототипом та формування стартап-проекту під зацікавлених інвесторів" (5 місяців).

Завдання 1-го ступеня Стартап Школи Sikorsky Challenge – забезпечити теоретичне та практичне навчання учасників інноваційного підприємництва, зміцнити їх мотивацію до впровадження бізнес-ідей та створення стартап-компаній. Відтак, окрім теоретичних знань і практичних навичок, на 1-му ступені Стартап Школи слухачі матимуть змогу отримати право участі в конкурсному відборі на навчання на 2-му ступені Стартап Школи і, врешті-решт, міжнародний сертифікат. Звісно, під час цього навчання вони познайомляться і з відомими підприємцями, експертами, менторами, а також дізнаються про їх досвід у створенні/участі/розвитку/продажу успішних стартап-компаній.

Тож запрошуємо до навчання у Стартап Школі Sikorsky Challenge креативних, бажаючих займатись інноваційним підприємництвом студентів, аспірантів і винахідників НТУУ "КПІ" та інших університетів!

Презентація Стартап Школи відбувається під час смартмоба Sikorsky Challenge 14 жовтня о 16-00 в Політехнічному музеї НТУУ "КПІ".

Реєструйтеся на сайті www.sikorsky-challenge.com/startup та приходьте. На заході будуть сюрпризи та розіграш корисних призів!

Тетяна Кресан,
ІПО НТУУ "КПІ"

молодий викладач-дослідник

Викладач-дослідник з ІХФ

І. Пулінець

Ігор Валерійович Пулінець – випускник кафедри теоретичної та промислової теплотехніки НТУУ "КПІ" 2009 року. З IV курсу поєднував навчання з науково-технічною роботою в НДЦ "Ресурсозберігаючі технології" НТУУ "КПІ", завдяки чому дипломні проекти бакалавра та магістра виконав на підставі реальних господарських робіт.

Займаючись науково-дослідною роботою, І. Пулінець виявив здібність до самостійного вирішення складних науково-технічних завдань та їх практичної реалізації, тому після закінчення університету був рекомендований до вступу в аспірантуру на кафедру хімічного, полімерного та силікатного машинобудування (ХПСМ) НТУУ "КПІ".

Наукові здобутки та розробки І. Пулінеця стосуються таких передових галузей промисловості, як кольорова та чорна металургія, зокрема числового моделювання та експериментального дослідження процесів теплогідродинаміки та складного теплообміну, що протікають у промислових агрегатах хімічних виробництв, а також розробки енерго- та ресурсозберігаючих технологій в електродному виробництві.

Під час роботи над дисертацією І. Пулінець досяг значних науково-практичних результатів з розробки раціональних конструкцій та технологічних регламентів експлуатації випалювальних печей вуглефітової продукції, що дозволило вдосконалити технологічний процес та впровадити результати роботи у виробництво на ПАТ "Укрграфіт". 20 червня 2013 року успішно захистив кандидатську дисертацію на тему "Підвищення ефективності роботи печей випалу вуглефітових виробів" під керівництвом д.т.н., с.н.с. А. Я. Карвацького

Після закінчення аспірантури продовжує працювати в НДЦ "Ресурсозберігаючі технології" на посаді наукового співробітника та за сумісництвом займається викладацькою діяльністю, працюючи асистентом на кафедрі ХПСМ. Постійно бере участь у науковій роботі за держбюджетними та господарськими темами, результати яких впроваджені на різних підприємствах України та країн СНД.

І. Пулінець бере активну участь у міжнародних науково-практичних конференціях, є автором понад 50 публікацій, серед яких 3 монографії, 12 наукових статей у фахових виданнях України, 2 патенти України на корисні моделі та доповіді на конференціях різного рівня.

За результатами своєї наукової діяльності І. Пулінець удостоєний стипендії Кабінету Міністрів України для молодих учених НТУУ "КПІ" на 2012–2014 рр., а також є лауреатом університетського конкурсу "Молодий викладач-дослідник 2013".

Своїми науковими здобутками І. Пулінець завдячує колегам з НДЦ "Ресурсозберігаючі технології", зокрема Є. М. Панову, А. Я. Карвацькому, С. В. Лелеці та ін. Наразі працює над освоєнням таких високотемпературних агрегатів електродного виробництва, як печі прожарювання наповнювача та графітування заготовок.

За інф. ІХФ

базі і корупція; слабкість українського ринку інновацій; низька мотивація підприємців; відсутність підтримки інноваційної діяльності з боку держави тощо.

Але не меншою, якщо не найбільшою, проблемою на шляху інноваційного розвитку малого та середнього підприємництва є відсутність відповідних традицій і середовища, в якому створення стартап-компаній – малих інноваційних підприємств, було б природним і бажаним для всіх суб'єктів інноваційного ринку.

Зрозуміло, що виникнення і розвиток таких традицій та середовища можливі лише за умови вирішення кадрової проблеми, тобто забезпечення підготовки

рацію талановитої молоді, яка не бачить можливостей реалізувати свої наукові та підприємницькі нахили в Україні.

Для подолання цих проблем на базі нашого університету створено інноваційне середовище екосистеми Sikorsky Challenge. Важливим і необхідним його елементом є сучасна Стартап Школа, головною метою діяльності якої є навчання студентів, аспірантів, випускників технічних вишів і винахідників, забезпечення набуття ними практичного досвіду, ознайомлення їх з відповідними ефективними практиками та організація запуску високотехнологічних стартапів. На всіх етапах навчання забез-

МОЛОДІ, АМБІТНІ ТА ПЕРСПЕКТИВНІ: підсумки прийому студентів до університету в 2014 р.

Закінчення.
Початок на 1-й стор.

Найбільше абітурієнтів цього року бажали навчатися на ФСП (конкурс за заявами – 56,42), ФЛ – 36,65; ФММ – 25,16; ВПІ – 18,1; ФБМІ – 12,89; ФПМ – 12,28; ФБТ – 11,97; ФІОТ – 10,79; ФТІ – 8,81. Можна помітити особливість: на

навчатимуться: в ІПСА – 13, на ФІОТ – 11, у ФТІ – 11, ІТС – 4, на ФПМ – 4, у ММІ – 3, на ТЕФ – 3, ФАКС – 3, ФЕА – 3, ФБМІ – 3, ФЕЛ – 2, ПБФ – 2, ХТФ – 2, ФМФ – 2, ЗФ – 1, ІЕЕ – 1, у ВПІ – 1.

Напрями підготовки, де конкурс за поданими заявами на місце державного замовлення був найбільшим, переважно гуманітарні: реклама і зв'язки з

заочну. До магістратури – 128 осіб на денну форму навчання і 147 – на заочну. На держбюджет на 5-й курс прийнято: 1607 осіб на денне навчання за освітньо-кваліфікаційним рівнем "спеціаліст" (у 2013 р. – 1370 осіб) та 1429 осіб у денну магістратуру (у 2013 р. – 1370 осіб). Ці цифри визначаються саме потребами факультетів виходячи з реального контингенту, оскільки конкурсна ситуація була незначною.

Магістратура для дослідницького університету відповідно до нового Закону України "Про вищу освіту" повинна стати основною формою (до 75% від випуску бакалаврів). На сьогодні в КПІ маємо магістрів і спеціалістів десь 50 на 50. На 34 спеціальностях у нас взагалі немає конкурсу в магістратуру. Ми не можемо знизувати планку та знецінювати звання магістра, тож масо залучати до магістратури не лише "своїх" бакалаврів, але й з інших вишів. На жаль, протягом уже трьох років кількість бакалаврів, які беруть участь у вступних випробуваннях з інших вишів, не перевищує 150 осіб.

У цілому, виходячи з демографічної ситуації та щорічної статистики в Україні, НТУУ "КПІ" успішно вповрався зі своїм заданням по вступній кампанії: держзамовлення виконано в повному обсязі (як відомо, чимало технічних університетів у країні мали проблеми з набором на певні спеціальності). Ми були четвертими за кількістю поданих

заяв (після Львівського університету ім.Франка, КНУ ім.Т.Шевченка та Львівської політехніки), але єдині поставили плану кількість балів ЗНО з фізики і математики – 150 балів. Це було правильне рішення, ми зразу відфільтрували певну частину, яка завідомо не зможе навчатися. Наш досвід засвідчує: 150 балів, які ми встановили, це позитивне рішення; вперше цього року ми зробили експеримент (тільки КПІ і ХПІ) – для вступників на природничо-математичні та інженерно-технічні напрями підготовки конкурсний бал сертифікату з непрофільного конкурсного предмету (української мови й літератури) оцінювали з коефіцієнтом 0,75. Це дозволило не загубити абітурієнтів, які мали вагомий результат з фізики і математики, і взяти найкращих. За об'єктивними показниками – це майже найкращі випускники:

серед наших першокурсників – 180 осіб, хто мав результат ЗНО з фізики чи математики по 200 балів, 400 вступників мали по 198–199 балів. Після детального аналізу буде визначено, чи потрібно такі вимоги зберігати на майбутнє і як їх вдосконалити.

На жаль, досвід попередніх років показує, що високі бали вступників не гарантують їх високий рівень підготов-

ки з математики і фізики. У жовтні серед першокурсників буде проведено повний вхідний контроль з цих предметів. Він уперше проводиться в електронній формі, тож у системі "Електронний кампус" буде визначено реальний рівень знань наших "першачків".

За результатами аналізу підсумків прийому студентів до НТУУ "КПІ" у 2014 р., зокрема, визначено завдання

Загальна характеристика прийому у 2014 р.

Програми підготовки	Всього	в тому числі	
		за бюджетом	за контрактом
Денна форма навчання			
бакалавра	5096	4311 (84,6%)	785 (15,4%)
спеціаліста	1724	1607 (93,2%)	117 (6,8%)
магістра	1557	1429 (91,8%)	128 (8,2%)
Заочна форма навчання			
бакалавра	248	164 (66,1%)	84 (33,9%)
спеціаліста	282	104 (36,9%)	178 (63,1%)
магістра	94	0 (0,0%)	147 (100%)

щодо вдосконалення системи прийому. Необхідно і надалі вдосколювати форми і методи роботи з абітурієнтами в рамках програми "Майбутнє України", а також у системі доуніверситетської підготовки і профільних ліцеїв, залучивши до цієї роботи всі інститути, факультети і кафедри. Також слід провести аналіз показників "прийому-випуску" та на їх підставі підготувати рекомендації до формування обсягів державного замовлення на 2015 р. Потрібно проаналізувати підсумки прийому до магістратури за кожною спеціальністю відповідно до конкурсної ситуації та наукового потенціалу кафедр (квоти магістрів) для формування пропозицій до державного замовлення на наступний рік. Інститутам, факультетам та випусковим кафедрам розробити заходи з подальшого вдосконалення роботи щодо набору студентів на 1-й курс та програм підготовки ОКР "спеціаліст" і "магістр", виходячи з положень Закону України "Про вищу освіту".

Ю.І.Якименко, академік НАНУ,
перший проректор НТУУ "КПІ"

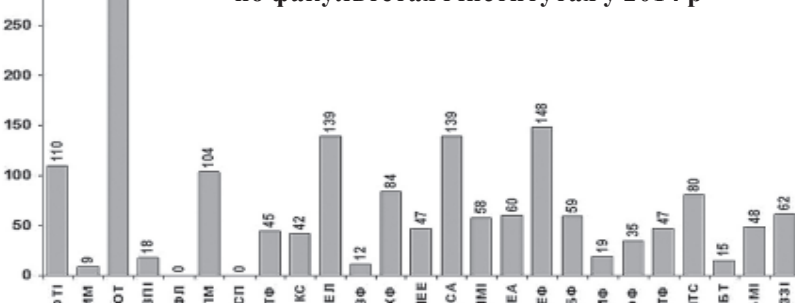

факультетах, куди переважно йдуть випускники СДП, конкурс найвищий. Завжди приємно, коли до КПІ йдуть випускники профільних ліцеїв, які дають не стільки кількісний, як якісний приплив до університету. Усі три ліцеї, що співпрацюють з НТУУ "КПІ", знаходяться серед шкіл-лідерів по Києву за результатами тестування з математики і фізики. Політехнічний ліцей цього року закінчили 114 учнів, з них 73% вступили до КПІ. Вони навчатимуться: на ФІОТ – 13, у ФТІ – 12, ІПСА – 9, ІТС – 9, на ФПМ – 6, ТЕФ – 5, у ВПІ – 4, ММІ – 4, на ФЕА – 3, РТФ – 3, ФЕЛ – 3, ФМФ – 2, ХТФ – 2, ФБМІ – 1, ФММ – 1. За підсумками ЗНО у 2014 р. ліцей "Інтелект" є лідером по м. Києву з математики, фізики та англійської мови. До НТУУ "КПІ" вступило 36 випускників – на ІТС, ІПСА, ФБТ, ФІОТ, ТЕФ, ФАКС, ММІ, ФЛ, ВПІ. 23 випускники отримали гранти на навчання в університетах Європи й Америки. Технічний ліцей цього року закінчили 89 учнів, до КПІ вступили 70 (79%). Вони

громадськістю – конкурс 209,6 осіб на місце, міжнародна економіка – 127,3; правознавство – 105,3; економіка підприємства – 87,5; маркетинг – 75,0; видавничі справа та редагування – 74,8. При цьому в КПІ цього року не існувало спеціальностей, конкурс на які був би відсутній, адже найнижчий показник складав понад 3,5. Найменше абітурієнтів виявили бажання навчатися за напрямами підготовки: інженерне матеріалознавство – конкурс 3,56 осіб на місце, оптотехніка – 3,57; ливарне виробництво – 3,59. Хоча ці спеціальності завжди затребувані промисловістю, і на таких фахівців постійний попит на ринку праці.

За контрактом на першому курсі навчатиметься 785 студентів. На ФІОТ – 160, ФММ – 139, ФСП – 132, у ВПІ – 105, на ФЛ – 71, ФПМ – 37, ФБМІ – 32 та ін. За контрактною формою навчання на 5-й курс прийнято: на освітньо-кваліфікаційний рівень "спеціаліст" – 117 осіб на денну форму навчання і 178 осіб – на

Розподіл зарахованих випускників СДП по факультетах і інститутах у 2014 р

Літо. Німеччина. Виробнича практика

Цього року ми, група із шести студентів Спільного українсько-німецького факультету машинобудування, поїхали на місячну виробничу практику в Магдебурзький університет імені Отто-фон-Геріке (Німеччина).

Цей місяць був для нас дуже важливим. Ми дізналися багато цікавого, що стосується наших спеціальностей. Крім того, ознайомилися зі структурою університету, в якому навчатимемося через рік. І взагалі, дізналися багато нового про систему навчання в Німеччині.

Тепер більш докладно власне про практику. Заняття розпочиналися о 9:00 і тривали три години. Ми провели безліч дослідів, бачили в роботі різноманітну техніку (наприклад, 3D-принтер, 3D-сканер, термомеханічний симулятор Gleeble), а також слухали теоретичний матеріал. Ми ознайомилися з Інститутом технологій виробництва і забезпечення якості, Інститутом механіки та Інститутом мобільних систем. Прослухали лекцію на тему "Мехатроніка". Провели багато дослідів, пов'язаних з дослідженням і вдосконаленням двигунів

внутрішнього згоряння. Крім того, відвідали лабораторію FabLab (де студенти можуть втілювати свої інженерні ідеї в життя), лабораторію технологій з'єднання, лабораторію метрології тощо.

Нам також запам'яталась практика з програмами моделювання Simpack та ANSYS. А ще ми були в захваті побачити в роботі 3D-принтер.

Окрім дослідів і лекцій в університеті, ми мали змогу побувати на декількох заводах: заводі порошкової металургії, що знаходиться в місті Тале, заводі Enercon, який спеціалізується на виготовленні вітрових генераторів, та мрії кожного інженера – заводі Volkswagen у Вольфсбурзі.

Що стосується Enercon та Volkswagen, то про них хочеться сказати декілька слів окремо. Enercon – це справжній рай для інженера. Побачити на власні очі, як виготовляють вітроустановки, які здатні виробляти від 800 до 2300 кВт електроенергії! Виробництво одного такого вітрового генератора триває кілька місяців, і він здатний забезпечити електроенергією місто з населенням в 50 тисяч жителів. Вага такого вітра-

Учасники практики біля заводу Volkswagen

ка становить близько 3000 тонн, а у висоту він сягає аж 135 метрів.

На мою думку, у Вольфсбурзі хоч раз у житті має побувати кожен поціновувач хороших автомобілів, адже тут представлена вся історія

автомобілебудування. А в численних павільйонах можна було подивитися на найновіші моделі автовок. Окрім того, у нас була можливість побувати на заводі, і ми були вражені автоматизацією виробництва.

Але наша практика не обмежувалася лише дослідями і екскурсіями на заводі. Ми мали чудову можливість пожити в німецькому середовищі, покращити знання мови і проїнятися німецькою культурою. Щодня після практики ми відкривали для себе Магдебург. Ходили на прогулянки містом, відвідували різні музеї, архітектурні пам'ятки і просто чудово проводили час. Так, ми побували в музеї імені Отто-фон-Геріке та в Башті Тисячоліть (найбільша дерев'яна башта в Європі), яка присвячена розвитку людства. Щовихідних ми подорожували в інші міста – відвідали Берлін, Дрезден, Лейпциг. А також мали змогу побувати в Празі.

Наостанок можна сказати, що місяць практики не пройшов дарма. Ми набули безцінного досвіду проживання за кордоном, дізналися багато нового і цікавого про німецьку промисловість, подорожували Європою, і взагалі чудово провели час.

Софія Яковлева,
студентка 4-го курсу СУНФ

Під час зйомок фільму "Земля", с. Яреськи, 1929 р.

120-річчя Олександра Довженка, яке Україна відзначила 10 вересня, припало на надзвичайно важкі для неї часи. Вперше за сім останніх десятиліть частина її теренів знов охоплена війною. Україна знову в огні! Напевно тому, попри торішню Постанову Верховної Ради про відзначення цієї дати на державному рівні, урочистості пройшли не надто гучно і не повсюдно. Проте сьогоднішні реалії висвітлюють нові грані значної частини його творчого спадку, як кінематографічного, так і літературно-щоденникового.

Ставлення більшості наших співвітчизників до Довженка є дещо парадоксальним: попри те, що його ім'я відомо кожному – будь-хто скаже, що він – великий кінорежисер, фільми його бачив мало хто навіть сьогодні, коли їх час від часу транслює телебачення, а деякі можна скачати в Інтернеті. Мало хто знає, що він був ще й цікавим художником. Небагато людей читали його літературні твори, окрім хіба що програмної, хоча і дійсно чарівної "Зачарованої Десни". А його щоденникові записи, сповнені міркувань і спостережень, які з плином часу не лише не втратили, але й набули нової актуальності, відомі здебільшого лише фахівцям і по-справжньому відданим українській літературі читачам.

Дуже шкода. Адже головною і наскрізною темою його творчості, її сенсом і натхненницею була Україна. Її минуле і майбутнє, її доля, її народ.

Він прожив складне, повне протиріччя життя. Хоча ззовні воно могло комусь видатися надзвичайно успішним: адже був вхожим до самого Вождя, мав ордени і лауреатські звання, засідав у високих президіях... А втім, його справжнє буття було, можливо, трагічнішим за найдраматичніші з його творів. Романік, насильно відірваний від рідної землі, неодноразово шельмований компартійними бонзами, заздрісними колегами і тим самим Сталінін, якого він багато років ледь не обожнював і вважав за найвищого і найсправедливішого арбітра; обльовуваний придворними критиками; обліплений пліткарями і "стукачами", він задихався у своїх номенклатурних розкошах і мріяв просто працювати в Україні. Його постійно гнітила трагічна невідповідність виплеканих його уявою комуні-

стичних ідеалів сумним, а часом і страшним реаліям довколишнього світу. Численні свідчення про те моральне пекло, в якому він існував, – у його буквально кров'ю серця написаних щоденниках. Недарма ж у повному обсязі вони стали доступними читачеві лише після 2009 року, коли сплив термін заборони на оприлюднення, визначений для майбутніх дослідників його дружиною Юлією Солнцевою.

Переказувати офіційну біографію Довженка, напевно, не потрібно – вона широко розтиражована в навчальній літературі, в дослідницьких працях і, звісно, в Інтернеті. Однак варто все ж таки нагадати, що найвищі його кінематографічні досягнення були пов'язані саме з київським періодом життя.

Саме в Києві, на кінофабриці ВУФКУ (Всеукраїнського фотокіноуправління), що згодом стала Київською кіностудією його імені, з якою він почав співпрацювати в 1928 році, створивши дві з трьох найважливіших і найвідоміших його картин – "Арсенал" і "Земля" (третя – "Звенигора", була створена теж в Україні, на Одеській кіностудії).

Власне "Арсенал" Довженко знімав ще як режисер Одеської кіностудії, відряджений до Києва. Адже присвячено його було подіям Січневого повстання проти Центральної Ради в Києві у 1918 році. Сам Довженко в "Автобіографії", написаній у 1939 році російською мовою в Москві, згадував: "Я поставив себе ціль показати класову боротьбу на Україні в період Гражданской войны... Задача була, таким образом, сугобо политическая, сугобо партийная... Я оперировав еще не типами, а классовыми категориями".

"Класові категорії", насправді, були великою мірою схематизованими, особливо ті, що змальовували загальноного "ворога" – діячів і воєнків УНР. А проте, якщо відійти від суто ідеологічного змісту, яким він хотів наповнити свій твір, навіть тепер, чи, можливо, саме тепер не можна не визнати: геній, який створив цю стрічку, виявився вищим за політичне замовлення і навіть за власні романтичні переконання. Тому створив справжній шедевр експресіоністського кіно. Це, до речі, відразу помітили уважні глядачі, особливо за кордоном, надто ті, які далеко не так доброзичливо ставилися до радянської влади, як Довженко. Тож на Заході вона зразу отримала найвищу оцінку як критики, так і преси. Водночас, що в подібних випадках ставалося дуже рідко, тепло прийняли фільм і в СРСР. Утім, правду кажучи, в самій Україні, насамперед у середовищі української інтелігенції, рани якої від подій Громадянської війни та її наслідків для української ідеї не лише не загоїлися, а роз'яструвалися владою знов і знов, до

"Непопкорновий" Довженко

фільму поставилися неоднозначно, і усвідомлення цього довго муляло і дошкуляло Олександр Петровичу.

У 1929 році Олександр Довженко, який уже остаточно переїхав до Києва, розпочав підготовку до зйомок нового фільму. Влітку газета "Кіно" сповістила читачів, що режисер зі своєю групою "виїхав до с. Яреськи Полтавської округи", а вже 6 лютого 1930 року відбулася прийомка остаточно змонтованої стрічки правлінням ВУФКУ. У рішенні, ухваленому комісією правління 26 лютого, було записано:

"...Визнати, що фільм "Земля" автора і режисера т. Довженка як формою, так і змістом є цінний вклад у загальні здобуття не тільки української, а й радянської кінематографії в цілому, так і кінематографії світової..."

Сам Довженко пізніше сюжет фільму і його основну ідею сформулював вкрай лаконічно: "Земля, на цій землі хата, в цій хаті життя людей". Але синтез романтичної піднесеності, експресіонізму і реалізму дав небачений у світовому кіномистецтві ефект.

Спочатку офіційна критика вітала фільм дуже тепло. Та невдовзі в газеті "Известия" вийшов величезний віршований фейлетон придворного кремлівського поета й публіциста Дем'яна Бедного під назвою "Философы", в якому фільм був просто розгромлений.

Для Довженка це було страшним ударом. "Я был так потрясен этим фельетоном, мне было так стыдно ходить по улицам Москвы, что я буквально поседел и постарел за несколько дней, это была подлинная психическая травма", – писав він у 1939 році у вже цитованій автобіографії.

Ізвестинська публікація стала спусковим гачком: на режисера линув шквал критики. Його звинувачували у пантеїзмі, натуралізмі та біологізмі, у захисті куркулів, журбі за минулим, у спотворенні справжнього змісту класової боротьби на селі.

За два тижні після початку прокату фільм був знятий з екранів.

Утім, це не завадило тріумфальній ході "Землі" екранами світу. Прем'єра в Берліні мала шалений успіх – після неї вийшло кілька десятків захоплених рецензій. Італійські кінокритики назвали Довженка "Гомером кіно", аплодисментами закінчувалися покази в Празі і Лондоні. Картина почала жити власним життям. Лише в СРСР її надовго покляли на полицю.

І тільки значно пізніше, у 1958 році, коли на підсумковому фестивалі Всесвітньої виставки в Брюсселі "Земля" була визнана одним з дванадцяти найкращих фільмів "усіх часів і народів", вона повернулася й на вітчизняні екрани.

Слід зауважити, що значний внесок в успіх усіх трьох кращих стрічок Олександра Довженка зробив видатний український кінооператор і фотодержник Данило Демуцький. На цьому варто зупинитися окремо, бо уроки майстер-

ності Данило Порфирівич отримав у викладача КПІ Миколи Петрова – відомого фотомітця, визнаного знавця існуючих і розробника фотографічних процесів і технологій, завдяки якому інститут понад два десятиліття обіймав лідерські позиції у розвитку фотосправи в Україні. І недарма при зйомках деяких найпоетичніших сцен цього фільму Демуцький використовував об'єктив типу "монокуляр", тобто однолінзову систему, яка дає можливість досягати особливої мальовничості зображення завдяки трохи розпливчастій промальовці деталей, яку у вітчизняному мистецтві першим став використовувати саме Микола Петров.

У Києві Довженко зняв ще два ігрові фільми – "Іван" і, наприкінці тридцятих років, "Щорс". Крім того, як художній керівник студії він багато займався організаційними питаннями її становлення і намагався спрямувати діяльність її творчих працівників на творення в повному сенсі національного кіно. А ще насадив на пустирі біля студійних павільйонів чудовий яблуневий сад, який і дотепер кияни називають "довженковим". Він розташований неподалік від нашого університетського кампусу, обабіч проспекту Перемоги, і щовесни радує і бентежить людей буйним і ніжним своїм квітом...

...А потім була війна, робота військовим кореспондентом, зйомки документально-хронікальних фільмів, нищівний розгром кіноповісті "Україна в огні", зупинка друку новел і оповідань, робота в Москві із заборною повертатися в Україну, постановка фільму "Мічурін" і навіть Сталінська премія за нього, викладацька діяльність у ВДІКу і початок роботи над "Поємом про море" – фільмом, готуючись до постановки якого, він нарешті домогся дозволу на натурні зйомки в Україні, і який став останнім у його житті...

Сьогодні дивитися кращі фільми Довженка непросто. Це зовсім не "попкорнове" кіно. Але

О. Довженко

Афіша до фільму "Земля", 1929 р.

Пам'ятник О. Довженку біля будинку-музею на його батьківщині у с. Сосниця

на відміну від потоку кінопродукції, перегляд якої не залишає по собі жодного сліду, це справжнє мистецтво. Воно спирається на архетипи українства, а відтак апелює до більшості з нас. Тому й не залишає байдужим уважного глядача, адже змушує думати і співпереживати. Чи, радше, співпереживати і думати...

Дмитро Стефанович

У літньому таборі Варшавської політехніки

Улітку цього року 20 дітей працівників нашого університету віком від 10 до 14 років здійснили поїздку до Польщі, побували тиждень у Варшаві, а потім на базі відпочинку Варшавської політехніки у містечку Грибуві. Поїздка стала наступним кроком у розвитку багаторічної співпраці нашого університету і Варшавської політехніки, зокрема по лінії профспілкових організацій.

Але про все по порядку.

Як це готувалося

У березні 2014 р. керівництво Варшавської політехніки запропонувало організувати відпочинок у Польщі для двадцяти дітей працівників НТУУ "КПІ". За дорученням ректора Варшавської політехніки Яна Шміда та президента Спілки польських викладачів Здзіслава Галковських питаннями організації літнього табору з польської сторони опікувався заступ-

У Варшаві

Після приїзду до Варшави діти та супровідники розмістились у гуртожитку Варшавської політехніки, а вранці наступного дня розпочали знайомство з університетом.

Велике враження на всіх справили головний корпус Варшавської політехніки із затишним внутрішнім двором. Далі в залі сенату університету українські школярі мали зустріч з проректором по роботі зі студентами професором Владиславом Вішорекком. На зустрічі були також польські школярі з містечка Грибува, де знаходяться база відпочинку та база практики архітектурних спеціальностей Варшавської політехніки. Проректор розповів про особливості діяльності Варшавської політехніки, яка нараховує близько 36 тисяч студентів і майже 5 тисяч працівників, про її зв'язок з містечком Грибув та співпрацю з НТУУ "КПІ". Зала сенату прикрашена пор-

У Варшавській політехніці наші школярі також відвідали лекції, на яких в ігровій формі ознайомилися з роботою лазера, принципами термодинаміки та електрофізики, розробками у фото- та вимірній техніці.

За тиждень, проведений у Варшаві, наші діти також оглянули стадіон, де відбувся стартовий матч Євро-2012, відвідали Варшавський аеропорт, де пройшли всі етапи пасажирського контролю і зблизька побачили літаки, побували на оглядовому майданчику 30-поверхової будівлі Палацу культури та науки, що свого часу був подарований Польщі урядом Радянського Союзу.

Надзвичайно захоплюючою виявилась подорож до Центру науки "Коперник", у якому школярі ставили різноманітні досліди та знайомилися з надзвичайно цікавим і захоплюючим світом фізики, астрономії, хімії. Цей Центр займає площу в 22 тис. м². Він відкрився у 2010 році і є одним з найсучасніших у Європі. Велике враження на дітей справили окремі галереї: "Світ у русі", "Генерація", "Зона світла", "Людина і довкілля", планетарій "Небо Коперника", робот-поет "Електрибалт".

Надзвичайне враження справили парк, розташований на даху бібліотеки Варшавського національного університету, з якого відкривається мальовничий краєвид на Віслу та правобережний варшавський район – Прагу. Створення парків на дахах є досить популярним у Польщі. Цим не лише підтримується сприятливий мікроклімат у будівлі, а й раціонально використовується обмежена територія. Люди, які працюють у центрі міста, можуть у будь-яку літню хвилину насолодитися живою природою та вдихнути свіжого повітря.

На четвертий день перебування у Польщі діти відвідали варшавський зоопарк, у якому мешкає близько 5000 тварин (понад 500 видів). Серед них є тварини і птахи, які живуть у Польщі (видри, бурі ведмеді, лелеки і т. д.), і екзотичні тварини – африканські слони, жирафи Ротшильда, індійські носороги, мурахоїди, гепарди, газелі, гібони, безліч видів птахів, рептилій і тропічних риб. На території зоопарку є розважальні майданчики для дітей, які роблять відпочинок ще більш захоплюючим і веселим.

Екскурсія до Віляновського палацу вразила не лише дітей, але й дорослих учасників делегації. Тут є спеціальна програма для дітей шкільного віку, що сприяє кращому сприйняттю ними історичної інформації. В ігровій формі діти досліджують та вивчають важливі події в історії Польщі, які пов'язані з палацом.

Надзвичайно захоплюючим для українських школярів був спільний з польськими школярами квест центром Варшави. Гра дозволила дітям не лише оцінити всю велич архітектури Варшави, а й дізнатися багато нового з історії тих чи інших видатних пам'яток, таких як Кафедральний собор святого Іоанна Хрестителя, Королівський палац, Ринкова площа, у центрі якої розміщений пам'ятник варшавській русалці, чие зображення прикрашає герб польської столиці.

У Варшаві

У Грибуві

Невеличке містечко Грибув запам'яталося контрастними краєвидами і надзвичайно чистим повітрям. База відпочинку Варшавської політехніки має все необхідне як для активного, так і більш спокійного відпочинку. На її території є чудове поле для гри в теніс та баскетбол, дитячий майданчик, альтанка, в якій можна практично в домашніх умовах провести літній вечір та приготувати страви на мангалі.

Заняття з англійської мови проходили в ігровій формі і виключно англійською.

Так само в ігровій формі в групах з польськими школярами діти вирішували різні пластунаські завдання, приймали водні процедури в гірській річці.

Діти побували на справжній пасіці, спостерігали за поведінкою бджіл,

побували також і у Кракові – столиці польських королів, місті з незліченною кількістю визначних місць, соборів, музеїв, одному з найславніших міст Європи. Але Краків необхідно бачити, описувати його недостатньо! У Цезковіце мандрівники відвідали природний заповідник Закам'яніле місто.

Враження

Наприкінці перебування у Польщі ми розпитували школярів про їх враження від поїздки до Польщі та відвіданих місць. Усі говорили, що їм дуже вразило Варшава як чудове місто, де живуть та працюють привітні та приязні люди. Також задоволені, що познайомилися з культурою сусідньої держави, і

навіть вивчили декілька пісень польською мовою. Поліна додала, що їй більш за все сподобався вид на Варшаву з 30-го поверху Палацу культури та науки, а також гарні вожаті. Марія сказала, що їй вразило варшавський зоопарк з величезною територією та численними добре доглянутими мешканцями. Зоряна поділилася враженнями від побаченого літака та масштабу летовища. Людмила додала, що завдяки Варшавському квесту українці краще запам'ятали історію польської столиці, а також перевірili свої інтелектуальні та фізичні здібності.

Діана та Дмитро розповіли, що їм сподобалося відвідування зоопарку. Приємною несподіванкою для них стала велика кількість морозива, про яке подбали організатори, а також вечірня прогулянка містом. І, звичайно, сподобалося спілкуватися з польськими дітьми. Діма також розповів, що його вразили парки у Варшаві, футбол і купання в гірській річці у Грибуві.

Юру вразило стадіон у Варшаві, на якому грали Євро-2012, а також різні парки та співучі фонтани, собори. Запам'яталися ігри в центрі Коперніка і спілкування з польськими школярами, серед яких він знайшов собі багато друзів. Діма зауважив, що Польща – спортивна країна, зустрічалось дуже багато людей, які займаються спортом: бігають зранку або ввечері, їздять на велосипедах, займаються ігровими видами спорту.

На запитання стосовно англійської мови школярі зазначили, що рівень англійської, який вони опанували у своїх рідних школах, ліцеях та гімназіях, виявився набагато вищим, ніж очікували від них польські викладачі. І дітям було досить легко вирішувати завдання, грати в різні ігри та знаходити спільну мову з польськими школярами.

Такими незабутніми, яскравими та надихаючими були три тижні літа 2014 року для двадцяти дітей працівників НТУУ "КПІ". Їх усмішки, захоплені очі та вдячність надовго залишаться в серцях тих, хто доклав зусиль до цієї подорожі.

А.Гречко та Ю. Тюленсва,
доценти кафедри економіки
і підприємництва

Варшава. Старе місто

ник президента спілки Кшиштоф Вільчинський. Від нашого університету, за підтримки ректора М.З. Згуровського та голови профкому В.І. Молчанова, – заступник голови профкому Михайло Безуглий.

Після двох місяців обговорень та організаційних заходів наприкінці травня приступили до формування групи. Охочих направити своїх дітей до літнього табору в Польщі було близько п'ятдесяти, тому довелося проводити конкурсний відбір дітей з різних підрозділів, факультетів та інститутів. До речі, дітям, які не потрапили до заповітного списку, були запропоновані традиційні путівки до профспілкових дитячих таборів на Київщині, Одещині та Івано-Франківщині.

Після проведення всіх організаційних, вїзових та транспортних заходів група дітей у супроводі профспілкових активістів – працівників КПІ – вирушила до Польщі.

Керівником групи була голова дитячої комісії профкому, старший викладач ФММ О.М. Кожем'яченко, а допомагали їй – голова спортивної комісії профкому, старший викладач ФБМІ С.О. Журавльов, завідувач лабораторії ФММ Л.С. Єфімович, заступник начальника ВКАС І.А. Башинська і ми – доценти з ФММ А.В.Гречко і Ю.В.Тюленсва. Протягом усього часу перебування в Польщі групою опікувалися представники польської сторони Агата Сікорська та Зіновія Шітц.

третями усіх ректорів, серед яких є і портрет Войцеха Свентославського – випускника хімічного відділення КПІ, пам'ятник якому рік тому було відкрито в НТУУ "КПІ" біля корпусу №4.

Проректор докладно розповів про доуніверситетську підготовку, яка передбачає не лише профільне навчання випускників шкіл з необхідних дисциплін, а й роботу зі школярами середніх класів. Для них проводяться заняття і екскурсії, що дозволяють розвивати творче, креативне та альтернативне мислення, набувати навичок роботи в команді та вчитися представляти результати своєї роботи. Студенти, окрім навчання, мають змогу реалізувати свої здібності на студентському Інтернет-телеба-

У Центрі науки "Коперник"

ченні, радіо, студентських громадських ініціативах, у спортивних заходах, вітрильному клубі та наукових гуртках та бюро, яких налічується понад 120.

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного університету України

«Київський політехнічний інститут»

<http://www.kpi.ua/kp>

✉ 03056, Київ-56

проспект Перемоги, 37

корпус № 1, кімната № 221

✉ gazeta@kpi.ua

☎ гол. ред. 406-85-95; ред. 454-99-29

Головний редактор

В.В.ЯНКОВИЙ

Провідні редактори

В.М.ІГНАТОВИЧ

Н.Є.ЛІБЕРТ

Д.Л.СТЕФАНОВИЧ

(керівник прес-центру
НТУУ "КПІ")

Дизайн та комп'ютерна верстка

І.Й.БАКУН

Л.М.КОТОВСЬКА

Комп'ютерний набір

О.В.НЕСТЕРЕНКО

Коректор

О.А.КІЛІХЕВИЧ

Ресстраційне свідоцтво Кі-130

від 21. 11. 1995 р.

Друкарня ТОВ «АТОПОЛ»,

м. Київ, бульвар Лепсе, 4

Тираж 2000

Відповідальність за достовірність інформації несуть автори. Позиція редакції не завжди збігається з авторською.